

Overwegende dat een vertaling ter zake ook niet kan gevraagd worden krachtens artikel 33, § 1, van de bovenvermelde samengevatte wetten hetwelk naar artikel 13, § 1, van diezelfde wetten verwijst omdat de noodzaak van de vertaling door de belanghebbende niet kan worden aangetoond als vereist bij dat artikel 13 ; dat, volgens het arrest nr. 12.8.36 van de Raad van State dd. 20.9.1966 "noodzaak in de betekenis van die bepaling slechts kan aanwezig zijn wanneer het gaat om akten waarvan gebruik moet worden gemaakt tegenover diensten, die moeten worden geacht, de taal waarin de akte gesteld is niet te verstaan, en dat de bekendheid of onbekendheid met die taal van de betrokken particulier niet aan de orde komt bij de beoordeling van de vraag of er al dan niet noodzaak is ; dat immers de bepaling volgens welke de vertaling waarde van uitgifte of van gelijkkluidend afschrift heeft, slechts zin heeft wanneer aan zodanig gebruik is gedacht" ;

Om deze redenen besluit te adviseren :

Artikel 1.- Het verzoek dd. 29 november 1966 (dossier nr. 1795) is ontvankelijk doch niet gegrond. Kwestieus aanslagbiljet moet eentalig in het Nederlands zijn gesteld.

Artikel 2.- Verzoeker kan geen vertaling bekomen van kwestieus in het Nederlands gesteld aanslagbiljet.

Artikel 3.- Afschrift van dit advies wordt gezonden aan verzoeker zomede aan de Minister van Financiën. Afschrift zal tevens gezonden worden aan het Belastingkantoor te Tervuren.

Gedaan te Brussel, 22 november 1966.

DE SECRETARIS

[Redacted signature of the Secretary]

DE VOORZITTER

[Redacted signature of the Chairman]

